

Стефан Првовенчани

Стефан Неманић, назван Првовенчани, био је средњовековни српски владар (велики жупан 1196-1217. и краљ 1217.-1230.) који је Рашку подигао на статус краљевине, као и значајан писец који је лично обогатио руну и ледара у српској свихловој дас стил и узор

Престо је наслеђо од оца, Стефана Немана. Након доласка на власт морао је да се супротстави свом старијем брату Вукану, који је тврдио да мету граница престо и титлу жупана.

Жича је српски средњовековни манастир из преко половине XII века, који се налази у близини Краљева. Подигао ју је први краљ

Срењка, Стефан Неманић од 1205 до 1221 године, а значајну улогу у томе играо је и његов брат, Свети Сава.

Стефан Првовенчани

Стефан Немањић, назван **Првовенчани**, био је средњовековни српски владар (велики жупан 1196—1217, краљ 1217—1228) који је Рашку подигао на статус краљевине, као и значajan писац који је жанру биографије владара у српској књижевности дао стил и узор. Његово најзначајније дело је „Житије Светог Симеона“.

Стефан Првовенчани је био други син великог жупана Стефана Немање, родоначелника династије Немањића, мајка: Био је млађи брат Вукана Немањића, владара Зете, и старији брат Растка Немањића, оснивача аутономне Српске архиепископије. Престо је наследио од свог оца мимо прве примогенитуре 1196. године.

Након доласка на власт морао да се супротстави свом старијем брату -

Вукану који је тврдио да њему припада престо и титула великог жупана. Тада почиње грађански рат између двојице браће који траје до 1206. Поразом од удружених снага брат Вукан и краљ Мађарска, су 1203. године у Буларску. Након пропасти Византијског царства од стране крсташа Четвртог похода 1204. вешта менаџу савезе и одржавају независност своје земље. Године 1217. уз сагласност папе Стефан Немањић је крунисан за краља Србије. Легат римског папе Хонорија III доноси круну у тадашњу Кнежевину Рашку, а Стефан бива први крунисани Немањић, због чега ће касније овај владар бити упамћен по називу **Првовенчани** (првокрунисани међу Немањићима). Већ 1218. године уз сагласност Немачке, долази до самосталности српске цркве, стварањем аутокефалне српске архиепископије. Стефан Немањић Првовенчани је на крају свог живота направио свој завет. Српска православна црква слави га као свеца.

„Житије Светог Симеона“ Стефана Првовенчаног

Стефан Првовенчани био је васпитан у византијском духу, „љубитељ књижевности и „разуман и вешт приповедач“, како га назива Теодосије, ученик Доментијана и биограф Светог Саве.

„Живот и подвизи Светог Симеона“ (1215) су прва српска целовита биографија. Обухвата сав живот Стефана Немање, од рођења до смрти, обухватајући и долазаје после смрти у којима су се испољиле његове натприродне моћи. Дело је написано лангираним стилем, доминантни поступци су апстрахованје, идеализација и спиритуализација стварности.

Од човека из Савиног описа, лик Немање доживљава огромну промену - губи све људске црте и постаје инструмент божанске правде - светитељ, чудотворац и божији изабраник. Такође, у односу на Савин емоционално обојени стил, код Стефана не постоје животна и патресна сцена. Библијском моделу.

ЦАР СТЕФАН ДУШАН - ДУШАН СИЛИ

Стефан Урош IV Душан Немањић, познат и као Душан Силни (око 1308—20. децембар 1355) је био српски средњовековни краљ (1331—1345) и први српски цар (1346—1355). Био је син краља Стефана Уроша III Дечанског и отац цара Стефана Уроша V, у народу прозваног Нејаким, последњег владара из династије Немањића. Душан је био најмоћнији владар 14. века и најмоћнији српски цар.

Душан је са власти збацио свог оца Стефана Дечанског, уз помоћ властеле незадовољне политиком Стефана Дечанског према Бугарској и Византији, након битке код Валбуџда. Душан је значајно проширио границе српске државе према југу, све до Коринтског залива, искористивши унутрашње напоре у Византији. По освајању великих византијских територија Стефан Душан се 1345. прогласио за цара Срба, Ромеја и Бугара, српску цркву је са ранга архиепископије уздигао на ранг патријаршате, да би га први српски патријарх Јованлија 1346. крунисао.

Познат је и по доношењу Душановог законика, најзначајнијег српског средњовековног правног акта. Завршио је манастир Дечани, задужбину свог оца, а његова најзначајнија задужбина био је Манастир Светих архангела код Призрена, где се налазио и његов гроб. Без обзира на то, Стефан Душан је једини владар из династије Немањића који није био проглашен за свеца после смрти.

Опеван је у народним песмама, али га народ није нарочито волео. Његова круна се држи у Цетињском манастиру у Црној Гори.

За смрт Стефана Дечанског везана је и легенда о проклетству Душанових каснијих потомака, и касније и целе српске државе. Наиме Стефан је, када су дошли људи да га убију, тражио сина и његове потомаке. Мада се ово проклетство није испунило на сину, пало је ипак на његовог унука Уроша, који је изгубио царство. Ова легенда је трајала много векова, посебно када је кнез Лазар са својим ратницима пао на Косову, и Србија пала под Турке.

Стефан Душан Силни

Визитна печатница цара у Цетињу
1345—1355. година

Заступник Душановог оца Стефана Дечанског,
кнежевина „Дукљина Војина“ 1347. година

СТЕФАН УРОШ I

Стефан Урош I је био српски краљ у периоду од 1243 до 1276. Највероватније је син Стефана Првобитног и Ане Данског и рођен је око 1200 у Рашицу одласци.

Имао је веома добре односе са својим суседним државима, а оженио се Јеленом Анжујском из краљевске породице са Сицилије. Провести је Србију према западу и остао на власти више од 30 година.

Ово што је важније за овај период српске историје јесте појава металних рудара, што значи да се металне руде налазе у Србији већ у 13. в.

<u>Династија</u>	Немањини
<u>Отац</u>	Стефан
<u>Мајка</u>	Ана Данска
<u>Супружник</u>	Јелена Анжујска
<u>Потомство</u>	Драгутин Стефан Ернст Матушак

Краљ Србије	
Период	1243—1276
Претходник	Владислав
Наследник	Драгутин
Датум рођења	око 1220
Место рођења	непознато
Датум смрти	1 мај 1277. (56-57 год.)
Место смрти	Хум/Манастир Солофани
Гроб	Манастир Солофани

Са собом су довели нове
технике обраđивања и обраđу
рудних местонастања метала, пре
свега сребра, бакар и олова.
Оси су развиле руднике
у Брсковоу, Мрежици, Вукуљу
Васојци, Новом Брду, Врхову
рудариштва у Србији покрећу

је привредне и привлачне везе са Англијом и
Џерманом Швајцарском.

„Млади краљ“ Драгутин, син краља Уроша II
уједињено је вођство од оца за њу, у складу са
иницијативом, доде и посебно од
на управу Уроша је био против
швајцара, па је Драгутин кренуо на
њих са војском, уз помоћ
Мађара Урош је био поражен.
Почео се у свој манастир
Солофани, где

— краљ
Србије.

